

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

30. června 2016 (*)

„řízení o předběžné otázce – Daně – Volný pohyb kapitálu – Dědická daň – Právní úprava členského státu, podle níž lze snížit dědickou daň z dědictví, jehož součástí je majetek, který již byl dříve předmětem dědictví, z něhož byla v tomto členském státě zaplacená taková daň – Omezení – Odvodnění – Soudržnost daňového systému“

Ve věci C-123/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Spolkový finanční dvůr) ze dne 20. ledna 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 12. března 2015, v řízení

Max-Heinz Feilen

proti

Finanzamt Fulda,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, C. Toader, A. Rosas, A. Prechal a E. Jarašičnas (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: I. Illéssy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. ledna 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za M.-H. Feilena P. Thouetem, Rechtsanwalt,
- za německou vládu T. Henzem, jako zmocněncem,
- za španělskou vládu A. Rubio Gonzálezem, jako zmocněncem,
- za vládu Spojeného království S. Sutton a M. Holtem, jako zmocněnci, ve spolupráci s R. Hillem, barrister,
- za Evropskou komisi M. Wasmeierem a W. Roelsem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. března 2016,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 63 odst. 1 a článku 65 SFEU.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Maxem-Heinzem Feilenem a Finanzamt Fulda (Finanční úřad ve Fulde) v otázce zamítnutí žádosti M.-H. Feilena o snížení dědické daně z dědictví po jeho matce ze strany uvedeného orgánu.

Právní rámec

3 Ustanovení § 1 odst. 1 bod 1 Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz (německý zákon o dani dědické a darovací, dále jen „ErbStG“), ve znění použitelném na daňové období 2007, ukládá na nabývání majetku z důvodu úmrtí dědickou daň.

4 Ustanovení § 2 odst. 1 body 1 až 3 ErbStG stanoví:

„Daňová povinnost se vztahuje:

1. V případech uvedených v § 1 odst. 1 bodech 1 až 3 na veškerý přecházející majetek, pokud je zřetel v době smrti [...] nebo nabyvatel v době, kdy vznikla daňová povinnost, rezidentem. Za rezidenty se považují:

a) fyzické osoby, které mají v tuzemsku trvalé bydliště nebo místo obvyklého pobytu,

[...]

3. Ve všech ostatních případech na přecházející majetek, který je součástí tuzemského majetku ve smyslu § 121 Bewertungsgesetz [(zákon o pravidlech oceňování)]. [...]

5 Ustanovení § 15 ErbStG vymezuje daňové třídy a v odstavci 1 stanoví:

„Podle osobního vztahu nabyvatele k zřeteli nebo dárci se rozlišují tyto tři daňové třídy:

Daňová třída I:

1. manžel a partner,

2. děti a nevlastní děti,

3. potomci dětí a nevlastních dětí ve smyslu bodu 2,

4. v případě dědění rodiče;

[...]

6 V ustanovení § 27 ErbStG je snížení dědické daně upraveno následovně:

„1) Příkladně-li osobám v daňové třídě I z důvodu úmrtí majetek, který již osoby z této daňové třídy nabyly během deseti let před tímto nabytím a ze kterého byla zaplacená dědická daň podle tohoto zákona, sníží se částka daně za tento majetek s výhradou odstavce 3 následovně:

o ...%

pokud od vzniku první do vzniku druhé daňové povinnosti

uplynul mén? než 1 rok

45

uplynul více než 1 rok, avšak mén? než 2 roky

40

uplynuly více než 2 roky, avšak mén? než 3 roky

35

uplynuly více než 3 roky, avšak mén? než 4 roky

30

uplynuly více než 4 roky, avšak mén? než 5 let

25

uplynulo více než 5 let, avšak mén? než 6 let

20

uplynulo více než 6 let, avšak mén? než 7 let

10

uplynulo více než 8 let, avšak mén? než 10 let

[...]

3) Snížení dan? podle odstavce 1 nep?ekro?í ?ástku vy?íslanou na základ? procenta uvedeného v odstavci 1 z d?dické dan?, kterou p?edchozí nabyvatel zaplatil za nabytí téhož majetku.“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žná otázka

7 Max-Heinz Feilen, který má bydlišt? v N?mecku, je jediným d?dicem po své matce, která zem?ela v roce 2007 v témže ?lenském stát?, v n?mž m?la také poslední místo bydlišt?. D?dictví po matce sestávalo hlavn? z jejího podílu na d?dictví po její dce?i, která zem?ela v roce 2004 v Rakousku, kde až do úmrtí dcery žila i matka. Vzhledem k tomu, že poz?stalost po dce?i byla v Rakousku rozd?lena až po úmrtí matky, p?íslušnou d?dickou da? ve výši 11 961,91 eura zaplatil M.-H. Feilen.

8 Max-Heinz Feilen p?ídal v p?íznání k d?dické dani z d?dictví po matce d?dickou da?, kterou zaplatil v Rakousku, do pasiv d?dictví a požádal o snížení dan? podle § 27 ErbStG. Finan?ní ú?ad ve Fuld? rozhodnutím ze dne 28. ?íjna 2009 ode?etl d?dickou da? zaplacenou v Rakousku jako pasivum d?dictví, avšak odmítl snížit d?dickou da?.

9 Finanzgericht (finan?ní soud, N?mecko) zamítl žalobu M.-H. Feilena podanou proti tomuto vým?ru z d?vodu, že § 27 odst. 1 ErbStG vyžaduje p?edchozí nabytí majetku z d?vodu úmrtí, z kterého se platí da? podle tohoto zákona. K tomu však v tomto p?ípad? nedošlo, nebo? z majetku, který matka již d?íve nabyla po své dce?i, se v N?mecku neplatila d?dická da?, nebo? matka ani

dcera neměla k datu úmrtí dcery v Německu bydliště ve smyslu § 2 odst. 1 bodu 1 ErbStG a nešlo o dědičný majetek v tuzemsku ve smyslu § 2 odst. 1 bodu 3 ErbStG.

10 Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud, Německo), k němuž byl podán opravný prostředek Revision, vyjádřil pochybnosti ohledně slučitelnosti § 27 ErbStG s unijním právem.

11 Uvádí zaprvé, že dědictví, jež nabyt žalobce v původním řízení, by mohlo spadat do působnosti ustanovení unijního práva o volném pohybu kapitálu. Přechod dědictví, které Max-Heinz Feilen získal po matce, by proto podle jeho mínění neměl být považován za čistě vnitrostátní operaci, neboť podstatnou část majetku matky tvořil její podíl na dědictví po dceři v Rakousku.

12 Předkládající soud zadruhé uvádí, že odmítnutí snížit dědičnou daň na základě § 27 odst. 1 ErbStG by mohlo vzhledem k judikatuře Soudního dvora omezovat pohyb kapitálu, neboť snižuje hodnotu dědictví zahrnujícího majetek podléhající zahraniční dědičné dani. V tomto ohledu má pochybnosti o tom, zda je s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 2009, Block (C-67/08, EU:C:2009:92), třeba vyloučit existenci takového omezení.

13 Uvedený soud se zatěží také, zda je případné omezení volného pohybu kapitálu vyplývající z § 27 odst. 1 ErbStG odvozené ustanoveními Smlouvy o FEU.

14 Za těchto okolností se Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání zásada volného pohybu kapitálu podle čl. 63 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 65 SFEU právní úprava členského státu, která při nabytí majetku z důvodu úmrtí osobami určené daně této daně stanoví snížení dědičné daně, pokud pozůstalost zahrnuje majetek, který byl již nabyt osobami z této daně této daně během deseti let před tímto nabytím, a z tohoto dříve nabytého majetku byla v daném členském státě vyměřena dědičná daň, kdežto v případě, kdy byla z dříve nabytého majetku vybrána dědičná daň v jiném členském státě, je snížení daně vyloučeno?“

K předběžné otázce

15 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 63 odst. 1 a článek 65 SFEU brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která při nabytí majetku z důvodu úmrtí osobami určené daně této daně stanoví snížení dědičné daně, pokud pozůstalost zahrnuje majetek, který byl již zděděn během deseti let před tímto nabytím, a z tohoto dříve nabytého majetku byla vyměřena dědičná daň v tomto členském státě.

16 Jak uvedl předkládající soud, dědičný, jež spočívá v přechodu majetku zřetelového zemřelou osobou na jednu či více osob, představuje podle ustálené judikatury Soudního dvora pohyb kapitálu ve smyslu článku 63 SFEU s výjimkou případů, kdy jsou jejich základní prvky omezeny hranicemi jediného členského státu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 23. února 2006, van Hilten-van der Heijden, C-513/03, EU:C:2006:131, body 39 až 42; ze dne 17. ledna 2008, Jäger, C-256/06, EU:C:2008:20, body 24 a 25; ze dne 17. října 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, body 19 a 20, a ze dne 3. září 2014, Komise v. Španělsko, C-127/12, nezveřejněný, EU:C:2014:2130, body 52 a 53).

17 Dědictví dotčené ve věci v původním řízení přitom zahrnuje majetek z předchozího dědictví matky M.-H. Feilena po jeho sestře v Rakousku, kde se tento majetek nacházel a kde matka se sestrou v okamžiku úmrtí sestry bydlely. Tento cizí prvek je důvodem, pro který nebylo M.-H. Feilenovi umožněno snížit dědičnou daň podle § 27 ErbStG. Jelikož nelze takovou situaci

považovat za „jist“ vnitrostátní, d?d?ní, o které se jedná ve v?ci v p?vodním ?ízení, je operací spadající pod pohyb kapitálu ve smyslu ?l. 63 odst. 1 SFEU.

18 Je tedy t?eba zkoumat, zda taková vnitrostátní úprava, jako je úprava dot?ená v p?vodním ?ízení, omezuje pohyb kapitálu ve smyslu ?l. 63 odst. 1 SFEU, a pokud ano, zda je takové omezení od?vodn?né.

K existenci omezení pohybu kapitálu

19 Soudní dv?r již rozhodl, že právní úprava ?lenského státu, která ?iní uplatn?ní takové da?ové výhody u d?dictví, jako je nezdanitelný základ dan?, závislé na míst? bydlišt? z?stavitele ?i d?dice nebo míst?, kde se nachází d?d?ný majetek, omezuje volný pohyb kapitálu v rozporu s ?l. 63 odst. 1 SFEU, pokud vede k tomu, že d?d?ní mezi nerezidenty nebo d?d?ný majetek, který se nachází v jiném ?lenském stát?, podléhá vyšší da?ové zát?ži než d?d?ní mezi rezidenty ?i d?d?ný majetek, který se nachází výlu?n? v ?lenském stát? zdan?ní, a snižuje tak hodnotu d?dictví (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. ledna 2008, Jäger, C?256/06, EU:C:2008:20, body 30 až 35; ze dne 17. ?íjna 2013, Welte, C?181/12, EU:C:2013:662, body 23 až 26; ze dne 3. září 2014, Komise v. Špan?lsko, C?127/12, nezve?ejn?ný, EU:C:2014:2130, body 57 až 60, jakož i ze dne 4. září 2014, Komise v. N?mecko, C?211/13, nezve?ejn?ný, EU:C:2014:2148, body 40 až 43).

20 V projednávané v?ci § 27 odst. 1 ErbStG stanoví, že osoby z da?ové t?ídy I, kterým p?ipadne z d?vodu úmrtí majetek, mohou uplat?ovat snížení d?dické dan?, pokud tento majetek v pr?b?hu deseti let p?ed tímto nabytím již nabyly osoby z této da?ové t?ídy a z tohoto d?íve nabytého majetku již byla v N?mecku vym?ena d?dická da?. Jelikož se podle § 2 ErbStG taková da? platí v p?ípad?, že m?l z?stavitel v dob? smrti nebo nabyvatel v dob?, kdy vznikla da?ová povinnost, trvalé bydlišt? ?i obvyklé místo pobytu v tuzemsku, nebo v p?ípad?, že je p?echázející majetek sou?ástí „tuzemského majetku“, d?dickou da? lze snížit pouze tehdy, pokud se dot?ený majetek nacházel p?i p?edchozím d?d?ní v N?mecku, nebo – v p?ípad?, že se tento majetek nacházel v zahraničí – pokud m?l z?stavitel ?i d?dic bydlišt? v N?mecku.

21 Tato právní úprava tedy ?iní snížení d?dické dan? závislé na míst?, kde se d?d?ný majetek nacházel p?i p?edchozím d?d?ní a na míst? bydlišt? z?stavitele ?i nabyvatele p?i tomto p?edchozím d?d?ní. Vede k tomu, že v p?ípad?, že je d?d?n majetek, který se p?i p?edešlém d?d?ní nacházel v jiném ?lenském stát?, a d?dic ani z?stavitel nem?li bydlišt? v N?mecku, je uložena vyšší d?dická da? než p?i d?d?ní majetku, který se p?i p?edešlém d?d?ní nacházel v N?mecku, nebo než v p?ípad?, že se majetek p?i p?edešlém d?d?ní sice nacházel v jiném ?lenském stát?, ale d?dic ?i z?stavitel m?li bydlišt? v N?mecku. Tato právní úprava proto snižuje hodnotu d?dictví, jak konstatoval p?edkládající soud.

22 Z toho vyplývá, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dot?ená ve v?ci v p?vodním ?ízení, omezuje volný pohyb kapitálu ve smyslu ?l. 63 odst. 1 SFEU.

23 Jelikož p?edkládající soud vyjád?il pochybnosti o tom, zda rozsudek ze dne 12. února 2009, Block (C?67/08, EU:C:2009:92), m?ní n?co na tomto záv?ru, je t?eba konstatovat, že na rozdíl od situace posuzované v tomto rozsudku nejde ve v?ci v p?vodním ?ízení o dvojí zdan?ní ?ásti téhož d?dictví dv?ma ?lenskými státy, ale o uložení d?dické dan? jedním ?lenským státem v závislosti na tom, zda do d?dictví spadá majetek, z n?hož již byla v tomtéž ?lenském stát? zaplácena d?dická da? p?i p?edchozím p?echodu majetku v rámci d?dictví, ?i nikoli.

K od?vodn?ní omezení pohybu kapitálu

24 K p?ípadnému od?vodn?ní na základ? ?lánku 65 SFEU je t?eba p?ipomenout, že podle

odst. 1 písm. a) tohoto článku není článkem 63 SFEU „dotěno právo členských států [...] uplatňovat příslušná ustanovení svých daňových předpisů, která rozlišují mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště nebo podle místa, kde je jejich kapitál investován“.

25 Toto ustanovení článku 65 SFEU musí být jakožto výjimka ze základní zásady volného pohybu kapitálu předem striktního výkladu. Nemůže tudíž být vykládáno v tom smyslu, že jakékoli daňové předpisy obsahující rozlišení mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště členského státu, kde investují svůj kapitál, jsou automaticky služitelné se Smlouvou o FEU. Výjimka stanovená v čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU je totiž sama omezena odstavcem 3 téhož článku, který stanoví, že vnitrostátní ustanovení uvedená v odstavci 1 „nesmějí představovat ani prostředek svévolné diskriminace, ani zastřené omezování volného pohybu kapitálu a plateb ve smyslu článku 63 [SFEU]“ (rozsudek ze dne 4. září 2014, Komise v. Německo, C-211/13, nezveřejněný, EU:C:2014:2148, bod 46 a citovaná judikatura).

26 Je tedy třeba odlišit rozdílné zacházení přípustné na základě čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU od svévolné diskriminace zakázané v čl. 65 odst. 3 SFEU. V tomto ohledu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že k tomu, aby vnitrostátní daňová právní úprava rozlišující pro účely výpočtu dědické či darovací daně mezi rezidenty či nerezidenty nebo mezi majetkem nacházejícím se v tuzemsku a majetkem nacházejícím se mimo uvedené území, mohla být považována za služitelnou s ustanoveními Smlouvy o volném pohybu kapitálu, je třeba, aby se rozdílné zacházení týkalo situací, které nejsou objektivně srovnatelné, nebo aby bylo odvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu (rozsudek ze dne 3. září 2014, Komise v. Španělsko, C-127/12, nezveřejněný, EU:C:2014:2130, bod 73 a citovaná judikatura).

27 Pokud jde o srovnatelnost dotčených situací, je nesporné, že právní úprava dotčená v předvodním řízení staví pro účely dědické daně do stejné pozice osoby zažizené do daňové tídy I s bydlištěm v tuzemsku, kterým z důvodu úmrtí připadl majetek, který v průběhu deseti let před tímto předchodem již zdědili nabyvatelé zažizení do téže daňové tídy, nehledě na to, kde se tento majetek nacházel, nebo kde měly strany bydliště při předchozím dědění. Tato právní úprava zachází s těmito osobami odlišně v závislosti na tom, zda se předemtný majetek nacházel v tuzemsku či nikoli při předchozím dědění a v závislosti na tom, zda měly strany na tomto území bydliště či nikoli, pouze pro účely snížení dědické daně na základě § 27 odst. 1 ErbStG (obdobně viz rozsudek ze dne 17. října 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, bod 51 a citovaná judikatura).

28 Z toho vyplývá, že rozdílné zacházení na základě právní úpravy dotčené v předvodním řízení se týká objektivně srovnatelných situací.

29 Je proto třeba posoudit, zda může být taková právní úprava objektivně odvodněna takovým naléhavým důvodem obecného zájmu, jako je nutnost zachovat soudržnost daňového systému, jak uvádí předkládající soud a namítá německá vláda.

30 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr již uznal, že nutnost chránit soudržnost daňového systému může odvodnit omezení výkonu svobod pohybu zaručených Smlouvou. Aby však takové odvodnění mohlo být uznáno, je třeba prokázat přímou souvislost mezi dotčeným daňovým zvýhodněním a kompenzací tohoto zvýhodnění určitou daňovou zátěží, přičemž přímá povaha této souvislosti musí být posuzována vzhledem k cíli dotčené právní úpravy (rozsudky ze dne 17. října 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, bod 59, a ze dne 7. listopadu 2013, K, C-322/11, EU:C:2013:716, body 65 a 66, jakož i citovaná judikatura).

31 V tomto případě předkládající soud konstatoval, že výhoda plynoucí ze snížení dědické daně podle § 27 odst. 1 ErbStG je přímo vázána na to, že za tentýž majetek nabytý z důvodu úmrtí již byla zaplacena dědická daň při předchozím dědění. Tento soud upřesnil, že smyslem

tohoto ustanovení je snížit v případě, kdy byl tentýž majetek v průběhu deseti let několikrát převeden mezi osobami zaživenými do daňové třídy I, až o 50 % dědickou daň z tohoto majetku, pokud předchozí nabyvatel zaplatil daň z tohoto majetku.

32 Německá vláda s tímto názorem v podstatě souhlasí a upřesňuje, že § 27 ErbStG vychází z myšlenky, že majetek přechází mezi blízkými příbuznými z jedné generace na druhou a je svým způsobem nespravedlivé danit znovu majetek, který již byl v nedávné minulosti zdaněn. Tento náledek tedy má zčásti zabránit tomu, aby byl tentýž majetek daněn dvakrát v krátkém časovém odstupu, jelikož odpouští část dědické daně, pokud již byla zaplacená v Německu při dřívějším dědění a v období stanoveném v uvedeném náleku. To, že uvedená daň není snížena v případě dříve nabytého majetku, který byl zdaněn pouze v zahraničí, objektivně souvisí s tím, že Spolková republika Německo nemohla tuto transakci zdanit a získat příslušný daňový odvod.

33 Vzhledem k tomu se jeví, že úprava tohoto daňového zvýhodnění, která stanoví, že dědická daň může být snížena pouze pro osoby, kterým z důvodu úmrtí připadl majetek, jež byl zdaněn takovou daní v Německu při předchozím přechodu z důvodu úmrtí, má symetrickou logiku (viz rozsudky ze dne 1. prosince 2011, Komise v. Belgie, C-250/08, EU:C:2011:793, bod 73, a Komise v. Maňarsko, C-253/09, EU:C:2011:795, bod 74). Tato logika by byla narušena, pokud by tuto daňovou výhodu mohly uplatnit i osoby, které zdědily majetek, z něhož nebyla v tomto členském státě zaplacená dědická daň.

34 Z toho vyplývá, že v tomto režimu osvobození od dědické daně existuje přímá souvislost mezi daňovým zvýhodněním a předchozí daňovou zátěží.

35 Soudní dvůr již rozhodl ve věcech, které se netýkaly dědické daně, že přímá souvislost není dána, jestliže se jedná zejména o rozdílné daně nebo o daňové zacházení s rozdílnými daňovými poplatníky (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. září 2003, Bosal, C-168/01, EU:C:2003:479, bod 30, a ze dne 24. února 2015, Grünwald, C-559/13, EU:C:2015:109, bod 49).

36 V takové konkrétní situaci, jako je situace uvedená v § 27 ErbStG, se však podmínka, že musí jít o stejného poplatníka, neuplatní, jelikož osoba, která zaplatila dědickou daň při předchozím dědění, již nutně není naživu.

37 Ustanovení § 27 ErbStG má, jak vyplývá z bodů 31 a 32 tohoto rozsudku, do jisté míry snížit daňovou zátěž v případě, že je součástí dědictví majetek, který přechází mezi blízkými příbuznými a z něhož již byla dědická daň zaplacená, čímž se částečně zabrání tomu, aby byl tento majetek v Německu daněn dvakrát v krátkém časovém období. Vzhledem k tomuto cíli existuje mezi snížením dědické daně podle tohoto ustanovení a dříve zaplacenou dědickou daní přímá souvislost, jak uvedl generální advokát, neboť toto daňové zvýhodnění a předchozí odvod se týká téže daně, téhož majetku a blízkých příbuzných v téže rodině.

38 Je proto třeba konstatovat, že nutnost zachovat soudržnost daňového systému je s to odvodnit omezení pohybu kapitálu, které vyplývá z takové právní úpravy, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení.

39 Aby takové omezení bylo odvodněné, musí být dále vhodné a přiměřené s ohledem na sledovaný cíl (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. prosince 2011, Komise v. Belgie, C-250/08, EU:C:2011:793, bod 78, a Komise v. Maňarsko, C-253/09, EU:C:2011:795, bod 79).

40 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že procentní snížení dědické daně v závislosti na tom, jak dlouhá doba uplynula od vzniku první do vzniku druhé daňové povinnosti, podmíněné tím, že z majetku již byla v Německu taková daň zaplacená v průběhu předchozích deseti let, se jeví jako vhodné k dosažení cíle sledovaného § 27 ErbStG popsaného v bodě 37 tohoto rozsudku. Toto

snížení je dále přípustné ve vztahu k tomuto cíli, nebo? Spolková republika Německo neměla zdaňovací pravomoc ve vztahu k majetku zděděnému dříve. Za těchto okolností se omezení možnosti snížit tuto daň na situace, kdy byla z uvedeného majetku vyměněna daň v Německu, jeví jako přípustné ve vztahu k uvedenému cíli (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. prosince 2011, Komise v. Maarsko, C-253/09, EU:C:2011:795, body 80 a 81).

41 Z toho vyplývá, že omezení pohybu kapitálu vyplývající z takové vnitrostátní právní úpravy, jako je úprava daně ve věci v původním řízení, je odvodněno nutností zachovat soudržnost daňového systému.

42 Na položenou otázku je proto třeba odpovědět tak, že čl. 63 odst. 1 a článek 65 SFEU nebrání takové právní úpravě německého státu, jako je právní úprava daně ve věci v původním řízení, která pro případy nabytí majetku z důvodu úmrtí osobami zaživenými do určité daňové třídy stanoví snížení dědické daně, pokud pozůstalost zahrnuje majetek, který již byl zděněn v průběhu deseti let před tímto nabytím, za podmínky, že z tohoto dříve nabytého majetku byla vyměněna dědická daň v tomto německém státě.

K nákladům řízení

43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 63 odst. 1 a článek 65 SFEU nebrání takové právní úpravě německého státu, jako je právní úprava daně ve věci v původním řízení, která pro případy nabytí majetku z důvodu úmrtí osobami zaživenými do určité daňové třídy stanoví snížení dědické daně, pokud pozůstalost zahrnuje majetek, který již byl zděněn v průběhu deseti let před tímto nabytím, za podmínky, že z tohoto dříve nabytého majetku byla vyměněna dědická daň v tomto německém státě.

Podpisy.

* Jednací jazyk: němčina.